

ler anden militær Opfattelse, Hærens Officerer have at overholde og udføre de af Lovgivningen fastsatte Bestemmelser med Hensyn til Militærets Ordning og intet som helst andet. Jeg vil derfor tillade mig at føre Spørgsmaalet noget bort fra det transcendentale og hen til de Omraader, som det mere kan sammenstilles med, Skolen f. Eks. Det ærede Medlem vil nu meget vel kunne indse, at en Lærer i Statsskolen, som var en Tilhænger af Privatskolens videre Udvikling, ja, som helst vilde helt bort fra Statsskolen og ønskede Statsskolen afskaffet, meget godt derfor kunde være en fortræffelig Lærer for de Børn, som vare satte i Statsskolen, og hvis nogen Lærer rejste sig og sagde, at han var en Standsforræder, fordi han ønskede, at Statsskolen skulde gaa over til det private Initiativ, kan vistnok det ærede Medlem være overbevist om, at de borgerlige Domstole vilde fælde ham. Fordi en Mand søger sin Opgave indenfor de Organisationer, der ere fastsatte af Lovgivningen, og som han kunde tænke sig bedre ordnede, fraskriver han sig ikke derfor Retten til at arbejde for at faa den bedre Ordning. Det er intet andet, Oversergent Sørensen har gjort. Han er traadt ind i Hæren, men han mener, at Hærens Formaal i det hele vilde blive bedre varetaget, hvis Hæren blev ordnet efter det Omfang, den Størrelse, de Formaal og Opgaver, som vi have foreslaaet. Det ærede Medlem kommer derfor ikke nogen Vej med sin Forklaring og Forsvar, undtagen han tyer hen til det, hvorom der ikke kan disputeres, til Religionen.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Schack) gav det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds sin Tilslutning ved at fremdrage og nævne en Dom, som var falden over en Flaaden tilhørende Matros, tror jeg, det var, der havde skrevet en Artikel i „Social-Demokraten“. Han betegnede denne Artikel som den mod Officererne hadefulde Artikel i „Social-Demokraten“. Den i „Social-Demokraten“ offentliggjorte hadefulde Artikel mod Officererne blev ved Krigsretsdommen vurderet til 10 Dages mørk Arrest for Artiklens Forfatter. Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds erklærede, at denne Dom var en mild Dom. Den Artikel, der har givet Anledning til denne Sag, var en hadefuld Artikel i Dagbladet „København“, rettet mod en Underofficer, og den i „København“ offentliggjorte hadefulde Artikel mod en Underofficer blev ved Krigsrettens og Overkigsrettens Dom vurderet til Fri-

findelse. Dette var Forskellen. Og naar de Domme, som afsiges ved Krigsret og Overkigsret, ere af saa forskellig Karakter, vilde de ærede militære Medlemmer forstaa, at der er Anledning til at tage Spørgsmaalet om Krigsretternes Omdannelse op til Forhandling.

N. P. Jensen (Københavns 3die Valgkreds): Der er under disse Forhandlinger vist mig en ualmindelig Opmærksomhed fra de Radikales og fra Socialdemokraternes Side. Det er muligt, at jeg ikke paa skønner den Opmærksomhed efter Fortjeneste, naar jeg nu skal indskrænke mig til kun at besvare enkelte af de Udtalelser, der ere fremkomne. At de ærede Medlemmer vare uenige med mig i et og alt, var noget, jeg paa Forhaand var forberedt paa, men jeg havde ikke ventet — i den Henseende er jeg bleven skuffet — at de havde fundet Tilslutning paa saa mange Omraader fra den højtærede Forsvarsminister. Efter at jeg altsaa først har henvendt nogle Bemærkninger til forskellige ærede Medlemmer, der have udtalt sig overfor mig, skal jeg sluttelig tillade mig at reassumere den Forhandling, der har fundet Sted mellem den højtærede Forsvarsminister og mig, og naar jeg er til Ende dermed, bliver jeg nødsaget til at gaa. Det er af personlige Hensyn, jeg er ikke rask og kan ikke blive længere. Jeg overlader da de Herrer fuldstændig Frihed til at sige alt det onde om mig, De ville, og fortælle, at jeg har sagt baade Dit og Dat, som jeg ikke har sagt. Hermed gaar jeg over til Sagen.

Den ærede Ørdfører omtalte de strenge Straffe, vi have i Militæretaten, og som staa i Straffeloven og ofte ikke blive anvendte. Han sagde, at naar de stod der paa en Maade som Skræmmebillede — hvad jeg mente kunde være til Nytte — burde de afskaffes, og han fik Tilslutning hos den højtærede Minister i saa Henseende. Men man maa vel erindre, at den militære Straffelov gælder baade i Krig og i Fred, og som Følge deraf maa der være Straffebestemmelser, hvoraf nogle udelukkende kunne anvendes under Krig, medens andre kunne anvendes i Fredstid, og til de første hører netop denne Bøjestraf, som saa meget er omtalt nu, en Straf, der aldeles ikke har min Sympati. Hvorledes man har indført den i Hæren, og hvorledes man har tænkt sig den afsonet, har sin Historie, som jeg maaske bedre end andre kan fortælle, da jeg stod ved den Kaptajns Kompagni, som indførte den i Felittoget i 1849, men det forbigaar jeg,